

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚ. Χ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΩΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

“Ο ΑΝΑΡΙΑΣ,,

Ἐπιστεύαμεν ὅτι ὁ καὶ περισσότερον συγκι-
λαὸς τῆς Χαλκιδικῆς αἰ- νητικαὶ αἱ συνθέσεύσαι
σθάνεται βαθύτατα τὰς ταύτας ἐκδηλώσεις τῶν
ὑποχρεώσεις του καὶ εἴ- Χαλκιδικέων.
μεθα πάντοτε βέβαιοι Ὁ ἔρανος βεβαίως ἔξα-
ὅτι ἡ ἐπιτυχία τοῦ ἐρά- κιλουθεῖ καὶ θὰ ἦτο πο-
νου διὰ τὸν «ἀνδριάντα» λὺ πρόωρος οἵαδήποτε
τοῦ Ἀριστοτέλους ἦτο ἐπ' αὐτοῦ κρίσις, ἐπαι-
ἀπολύτως ἔξησφαλισμέ- νος ἢ ψύγος. Ἐν τού-
νη. Γράφομεν «ἀνδριάν- τοις δὲν δυνάμεθα νὰ
τα» καὶ οὐχὶ «πρωτο- μὴ ἔξαρωμεν τὴν προθυ-
μήν», διότι ήμεῖς οὐδέ- μίαν τῶν Σχολικῶν ἐ-
ποτε ἔθεωρήσαμεν ὅτι φοριῶν καὶ τῶν Ἐκπαι-
ἡ ἐκπλήρωσις τοῦ χρέ- δευτικῶν μας, οἱ ὄποιοι
ους μας πρὸς τὸν κολοσ- δὲν ἐπέτρεψαν εἰς ἄλ-
σὸν τοῦ πνεύματος, τὸν λαυς τὸ προβάδισμα ἐν
ἄσυγκριτον Σταγειρί- τῇ ἐκπληρώσει τοῦ ἴερου
την, θὰ περιωρίζετο εἰς χρέους πρὸς τὸν μέγαν
μίαν μικρὰν προτομήν, Διδάσκαλον.

ἀπὸ ἀπροθυμίαν οἰκονομικῶν θυσιῶν τῶν Χαλκιδικέων. Ὡνειρεύθημεν ἔνα ἀνδριάντα καὶ δὴ ἀνάλογον πρὸς τὸν ἔξοχον ἄνδρα, τὸν ὑπεροχὸν συμπατριώτην μας, τὸν ὁποῖον προώρισται νὰ τιμήσῃ καὶ δι' αὐτὸν ἡγωνίσθημεν μὲ়ং লাক্ষ তার দুরামেইস মাস অপো তার প্রাতৰান স্টিগমান তিঃ একদুর্সেওস মাস। 'Απολύτως λοιπὸν δεδικαιολογημένη εἶναι ἡ χαρά, τὴν ὁποίαν αἰσθανόμεθα σήμερον, ὅτε, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἐράνου καταφανέντος, ὅτι ἡ προσφορὰ τοῦ Λαοῦ τῆς Χαλ-

Δὲν δυνάμεθα ὥστα τως νὰ μὴ διατυπώσωμεν τὴν παρατήρησιν, ὅτι ἡ προτεραιότης δὲν εἶναι ἐστερημένη σημασίας καὶ συνεπῶς δὲν ἔπρεπε, νὰ ὑποτιμηθῇ. Δὲν εἴδομεν π.χ. μέχρι τῆς στιγμῆς, πλὴν τῶν ἄλλων, τούς διαφόρους συνεταιρισμούς μας εἰς τὸν κατάλογον τοῦ ἐράνου. Δὲν ἀμφιβάλλομεν, ὅτι οὗτοι θὰ συνεισφέρωσι καὶ μάλιστα καὶ γενναίως, ἀλλὰ νομίζομεν, ὅτι ἔπρεπε νὰ εἶχον ἥδη καταλάβει τὴν τιμητικήν των θέσιν εἰς τὸν Κατάλογον.

κιδικῆς θά εἶναι γενναία καὶ ἐπαρκής, ἀπεφασίσθη ἐπισήμως ἀντὶ προτομῆς νὰ στηθῇ εἰς τὰ Στάγειρα ὁ ἀνδριάς του ὑπερλάμπρου τέκνου τῆς Χαλκιδικῆς, εὐεξήγητος δὲ ἡ ἀνάγκη νὰ ἔκδηλώσωμεν τὴν χαράν μας ταύτην, διότι εἰς τοὺς ἀγῶνας μας καὶ τὰς προσπαθείας μας ὅπως κινήσωμεν τοὺς ἀρμοδίους, καθ' οὓς καὶ φίλους ἀκόμη η ἡναγκάσθημεν νὰ πικράνωμεν καὶ σκληροί, ἵσως μέχρις ἀδικίας, νὰ φανῶμεν, δὲν διεψεύσθημεν.

Τέλος αἰωνόμεθα τὴν ὑποχρέωσιν, ὅπως ἀπὸ τοῦδε ἐκφράσουμεν τὰς εὐχαριστίας μας πρὸς τοὺς μὴ Χαλκιδικεῖς καὶ μὴ διαμένοντας ἐν τῷ Νομῷ μας διὰ τὰς εὐγενεῖς προσφορὰς των καὶ τὰς εὐγενεστέρας ἔκδηλώσεις των, αἵτινες ἐπαυξάνουν τὸ χρέος τῶν ἐκτὸς του Νομοῦ μας κατοικούντων Χαλκιδικέων καὶ δὴ τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ διαμενόντων συμπατιωτῶν μας. Ἀναμένομεν - μέχρι τῆς στιγμῆς μεμονωμέναι προσφοραὶ ἐγένοντο-ὅτι

‘Η Χαλκιδικὴ γνωρί- ὁ Σύλλογος τῶν ἐν Θεσ-
ζει νὰ τιμᾶ καὶ νὰ εὐ- σαλονίκη Χαλκιδικέων,
γνωμονῇ τὰ μεγάλα τέ ὁ ἀριθμὸς τῶν ὅποιων
κνατης καὶ νὰ προσφέρῃ εἰναι σοβαρὸς καὶ μετα-
καὶ ἐκ τοῦ ὑστερήματός ἔν τῶν ὅποιων πάραπολ-
της.

Πράγματι. Πολλαὶ εἰ· πλήξῃ διὰ τῆς σοβαρόναι αἱ μέχρι σήμερον τητος τοῦ προσφερθησούγκινητικαὶ προσφοραὶ μένου πιστοῦ.

ΔΙΑ ΤΟΝ ς. ΥΠΟΥΡΓ. ΠΑΓΕΙΑΣ

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΙΣΤΟΥ

‘Η προσεκής Κυριακὴ ὁρισθη ὡς ἡμέρα ἔορτῆς τοῦ Πολεμιστοῦ. Οἱ ἔορτασμὸς ὀφορᾶ ἡνὶ ἱερὰν μνήμην δῶν γεναῖσιν, οἱ δποῖοι, ἄφ’ ἥ; ὑπάρχει ἡ αἰωνία Ἑλλάς, προσέφεραν τὴν ζωὴν των εἰς τὸν βωμὸν τῆς Ἐλευθερίας τῆς, ἀλλὰ σκοπεῖ καὶ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἡθικῆς ὑπεροχῆς τῶν ζώντων πολεμιστῶν, τῶν προκινδυνευσάντων εἰς τὰ διάφορα σύγχρονα μέτωπα. Ἀφορᾶ ἐν γένει δλους τοὺς πολεμιστάς οἱ δποῖοι διὰ τοῦ αἴματός των, χυμέντος ἡ προσφερθέντος διατηροῦν εἰς τὴν δάσυγκριτον Ἑλλάδα μας ἀειθαλὲς τὸ δέγδοον τῆς Ἐλευθερίας.

λες το σενορον της Ελευθεριας.
"Υπὸ τὴν ἀνωτέρῳ ἔννοιαν, ἡ ἑορτὴ τῆς 24ης Ὁκτωβρίου εἶναι ἑορτὴ δλῶν τῶν Ἑλλήνων, διότι εἰς τὸν τόπον αὐτὸν καὶ αἱ γυναῖκες μάχονται καὶ πρόκαλοῦν τὸν φθόνον τῶν γεννατῶν, καὶ καταλαμβάνουσι λαμπροτάτας σελίδας τῆς Ἰστορίας μὲ τὰ Ζάλογγα καὶ τὰς Πίνδους.

Ἡ συμμετοκή λοιπὸν τοῦ Δαοῦ εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ Πολεμιστοῦ πρόλεπι νὰ είναι καὶ ὅτα είναι καθολικὴ καὶ ἀνάλογος πρὸς τὴν ἔξαιρετην σημασίαν τῆς.

ΠΑΥΛΟΣ ΜΕΛΑΩ

Μία ἐπιστολὴ τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Γυμνοσίου μας κ. Παναγιώτου Στάμου μᾶς ὑπενθυμίζει, ὅτι μία ἐπέτειος ἐλησμονήθη.

Ιησαντος, διπλως γράφει ο κ. Σιάμης «πρὸ πεντήκοντα ἐτῶν, ἡτοι τὴν 13 Ιυνου Οκτωβρίου 1904 ἔπεσεν εἰς τὴν Σιάτισταν ἡρωϊκῶς μαρτύρεος ὑπὲρ τῆς πολυπαθοῦς ἡμῶν Μικεδονίας ὁ ἐθνοῦμιχτος Παῦλος Μελᾶς...».

⁷ Ἐπερε νὰ είχε ληφθῆ ἔγκαιός μέρυμνα, ὥστε κατὰ τὴν ἐ-
πέτειον τοῦ θανάτου τοῦ πρωτεργάτου τῶν μακεδονικῶν ἀγώ-
νων νὰ τιμηθῇ ἡ μνήμη του

Οὐλ' ἡ τὸν καὶ πάλιν δὲν εἶναι ἀργά. Καὶ κατὰ τὴν δομὴν γνώμηιν τοῦ ἐπιπολογράφου μας «δέον νὰ γίνωσιν ἐπιμήμοσυνει δησεις καὶ διμιλίαι εἰς τὰ χωριά κλπ., αἵτινες θὰ συντελέσωσι νὰ γνωσθῇ ἡ μεγάλῃ αὔτῃ ἐθνικὴ προσωπικότης καὶ τὸ ἔγχον αὐτοῦ πρὸς ἐθνικὸν φρονηματισμὸν καὶ παραδειγματίσμὸν ἡμῶν τῶν συγχρόνων ...».

ΑΜΕΛΕΙΑ "Η ΑΔΙΑΦΟΡΙΑ ; ΤΑ ΓΥΜΝΑΣΙΑΚΑ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

Κατὰ τὸ συγκληθὲν ἐνταῦθα
συνέδοιον τῶν Δήμων
καὶ Κοινοτήτων τοῦ Νομοῦ μας
συνεζητήθησαν δἰα τὰ ἀπασχο
λοῦντα τὴν Τοποικὴν Αὐτοδοιό
κησίν μας ζητήματα, ἐξήκουησαν
συμπεράσματα καὶ ἔγένοντο διά
φοροι ποιεύσεις, ἀναμφισβήτη
τον δὲ εἶναι τὸ ἔξ διλων αὐτῶν
προκῦψαν δῆθειος.

Παρετηρήσαμεν δ' ὅμως με-
τὶ λύπης μας ὅτι ἀπουσίας
ἔξι αὐτοῦ ὁ Δῆμος οὗτος
Μουδανιῶν καὶ πολλοὶ Πρό-
εδρος Κοινωνίας.
τοῦτο ἀνάγεται εἰς τὴν ἀνάγκην
καὶ τὴν ἐλπίδα τῆς μετατροπῆς
αὐτῶν εἰς τὸ μέλλον εἰς αὐτοτε-
λῆ Γυμνάσια.

ΟΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΙ ΣΤΑΘΜΑΡΧΑΙ

ΕΠΑΣΙΑ ΠΡΟΑΓΩΓΗ

‘Ο κ. Διοικητής τῆς Χωροφυλακῆς τοῦ Νομοῦ μας κ. Τάγαρης προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀντισυνταγματάρχου. Καὶ τόσοις τῶν καὶ ίδιατέρως τῆς Ο.Η.Ε.Ν. δι' ὀψαίσιν διμιλιῶν των.

Τὸν Αντισυνταγματαρχὸν. Χαράρειν καρπανοντες ταῦ-
 Ἡ ἐπαξία προαγωγή του ἐ- τας πληροφορίας καὶ συγχαίρο-
 γιώσθη ἀπὸ δύος εὐχαρίστως. μεν θερμότερος τοὺς ἀγωτέρω κ. κ.
 Τῷ εὐχόμεθα: Καὶ εἰς ἀ Σταθμάρχας καὶ τοὺς προβάλ-
 νώτερα. λομέν πρὸς μέμησιν.

